

der kommer fra smittet Sted, i en Tid af 5 (7) Dage at gaa i Land, hvor dette ikke nødvendigvis af Hensyn til Stibstjenesten, forekommer det os, at der er Grund til i Lovforslaget at optage en udtrykkelig Bestemmelse herom. Det er ganske vist ikke undgaaet vor Opmærksomhed, at der i § 5 kun staar, at Passagererne frit kunne gaa i Land, medens intet saadant er sagt om Mandskabet, og det er muligvis Meningen, at heri skulde ligge den fornødne Hjemmel til over for Mandskabet, for saa vidt som det ikke skal afmønstres fra Skibet, at træffe den nævnte Forholdsregel, men selv om dette er Meningen, turde det dog være rigtigere at udtale Reglen udtrykkeligt. Da det selvfølgelig maa bedømmes af vort Tilsyn, om og i hvilket Omfang i et givet Tilfælde Stibstjenesten nødvendigvis gør, at Personer af Mandskabet bør gives Tilladelse til at gaa i Land, vil en ret væsentlig Betyggelse opnaas ved Forholdsreglen, idet det ofte vil stille sig saaledes, at Mandskabet ikke behøver at gaa videre i Land end blot for at medvirke ved Skibets Losning og Ladning, og der, for saa vidt et eller andet ønskes til Skibets Forsyning, kan sørges for, at dette bringes til Skibet, uden at det er nødvendigt, at Folk sendes i Land for at indløbe eller hente det.

Til Vædringsforslag 2. Dette Vædringsforslag, der i øvrigt stemmer med Karantæneloven 2den Juli 1880 § 17, er foranlediget dels ved den særegne Stilling i folkeretlig Henseende, som fremmede Krigsskibe indtage, dels derved, at disse i Reglen have egen Læge om Bord, og en Forklaring af ham om Sundhedstilstanden om Bord er selvfølgelig meget mere betryggende, end den, der ellers ved andre Skibe faas af Skipperen eller andre ombordværende. Gaar Lægens Forklaring ud paa, at der ikke har været mistænkelige Sygdomstilfælde om Bord, maa denne Forklaring staa til troende; hvis han derimod afgiver en modsat Forklaring, vil Skibet i Henseende til dets Sam-

svem med Land være at behandle respektive efter § 6 eller § 7.

Til § 6.

Til Vædringsforslag 3. Denne Vædring er kun en Redaktionsforbedring sigtende til bestemtere at udtrykke, hvad der naturligvis er Meningen, nemlig at Efterhynet skal finde Sted ikke blot med Hensyn til dem, der blive om Bord, altsaa i Reglen Mandskabet, men ogsaa med Hensyn til de andre med Skibet ankomne, saasom Passagerer, der gaa i Land.

Til § 7.

Til Vædringsforslag 4. Da intet Karantæneanlæg for Tiden høves, og da der heller ikke i denne Lov skal tages Bestemmelse om Oprettelsen af et saadant, men dette Spørgsmaal maa blive Genstand for senere selvstændig Afgørelse, findes det rigtigt at udelade Ordene „i fornødent Fald til Karantæneanlægget“, medens der i Henvisningen til den nu gældende Karantænelov 2den Juli 1880 foruden § 9 ogsaa kan nævnes § 10. I øvrigt vil det formentlig — stemmende med Lovforslagets Hensigt — være det sædvanlige, at Skibet henvises til det nærmeste af de i Loven 1880 § 9 omtalte Receptionstokaler, som er stort nok, selv om et Karantæneanlæg høves.

Til § 9.

Til Vædringsforslag 5. Da det har forekommet Udvalget tvivlsomt, hvad der skal forstås ved „Udvandrer-skibe“, navnlig om herved kun skal forstås en særegen Art af Skibe, der ere byggede til og indrettede paa Udvandrerens Befordring, have vi fundet det rettere at benytte Udtrykket „Skibe, med hvilke Udvandrere befordres“, da det formentlig maa være herpaa det kommer an og ikke paa, om Skibet særlig er indrettet dertil eller i øvrigt alene eller væsentlig benyttes dertil. For saa vidt man maatte indvende, at særegne Forholdsregler dog ikke bør benyttes mod et Skib, fordi det blandt sine